

ת"פ 251/05/18 - מ. ישראל נגד עבד אל פתאח עזאם

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 251-05-18 משטרת טירת הכרמל נ' עזאם
תיק חיצוני: 316033/2017

בפני כב' השופט גיל קרזבום, סגן נשיא
מאשימה מ. ישראל באמצעות לשכת התביעות
נגד
נאשם עבד אל פתאח עזאם באמצעות עו"ד גליה גולדברג -
מטעם הסנגוריה הציבורית

החלטה בטענת "אין להשיב לאשמה"

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת אגרופן, שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

לאחר שנשמעה פרשת התביעה, והמאשימה הכריזה "אלו עדיי", נטען על ידי ההגנה, כי אשמתו של הנאשם לא הוכחה כלל, ובהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי, הוא אינו צריך להשיב לאשמה.

תמצית טענות הצדדים

2. לטענת ההגנה יש בעובדה, שהמאשימה לא הגישה את המוצג העיקרי בתיק "האגרופן" על אף שההגנה כפרה ב"שרשרת המוצג" כדי ללמד, שעובדות כתב האישום לא הוכחו. ההגנה הדגישה, כי אין להסתפק בצילום המוצג (ת/2), זאת מהטעם, שהאגרופן מוחזק בידי המאשימה, ועל פי "כלל הראיה הטובה ביותר" חובה היה עליה להגישו כמוצג. ההגנה הפנתה לכשלים נוספים ב"שרשרת המוצג" לרבות העובדה, שאין כל סימון הקושר בין האגרופן שנתפס בשטח לזה שבתמונה (ממנה נעדר מספר התיק). בנסיבות אלו טענה, כי לא הוכחו עובדות כתב האישום, אף לא לכאורה.

3. לטענת המאשימה יש לדחות את הבקשה ולו מהטעם, שבשלב ההקראה ההגנה לא כפרה בעובדה, שהנאשם החזיק באגרופן. עוד נטען, ששרשרת המוצג הוכחה, בוודאי במידה המצדיקה את דחיית הבקשה. המאשימה הפנתה

למכלול הראיות בתיק, ובפרט להודאת הנאשם בהחזקת האגרופ, לאחר שזה הוצג לו במסגרת חקירתו במשטרה, לדוחות הפעולה בתיק ולתמונת האגרופ (2/ת). המאשימה הוסיפה וטענה, שהאגרופ הוצג לב"כ הנאשם על פי בקשתה קודם לשמיעת הראיות בתיק, ורק לקראת סיום פרשת התביעה נזכרה ההגנה לכפור ב"שרשרת המוצג". לחילופין, עתרה המאשימה להגשת האגרופ.

דין והכרעה

4. בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב 1982: **"נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה, אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם, ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; ..."**

כבר נפסק שמשמעות המונח **"הוכחה לכאורה"**, לעניין הוראת סעיף זה היא הנחת תשתית ראייתית בסיסית לכאורית וראשונית, שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מהתביעה אל הנאשם: **"בית המשפט לא יטה אופן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום. ראיות בסיסיות לעניין זה אין משמען כאמור ראיות שמשקלן והיקפן מאפשר הרשעה על אתר, אלא כדברי בית המשפט העליון בערעור פלילי 28/49 הנ"ל, ראיות במידה היוצרת אותה מערכת הוכחות ראשונית, המעבירה את הנטל של הבאת הראיות (להבדיל מנטל השכנוע) מן התביעה לנאשם. לעניין משקלן של הראיות ובחינת אמינותן, מן הראוי להוסיף, למען שלמות התמונה, כי ייתכנו נסיבות קיצוניות שבהן תעלה שאלה זו כבר בשלב הדיוני האמור... כאשר הסתבר בעליל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על ידי התביעה, הן כה בלתי אמינות, עד שאף ערכאה שיפוטית בת דעת, לא הייתה מסתמכת עליהן... אך מובן הוא כי נסיבות מן הסוג השני [שאלת אמינות ומהימנות הראיות - ש.ב.] שבהן ייזקק בית המשפט בשלב של תום פרשת התביעה לעניין האמינות, הן חריגות ומכאן שההזדמנויות אשר בהן ייעשה יישום מעשי של כלל הפרקטיקה הזו, יהיו נדירות"** (ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח', פ"ד לב (1), 170, בעמודים 179-180; וראו ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי, פ"ד לה (2) 757, שם חזר בית המשפט העליון על הלכה זו).

ראה גם ספרו של המלומד י.קדמי - **על סדר הדין בפלילים חלק שני (א) עמ' 1447** שם נאמר בהקשר זה: **"הלכה למעשה, די בקומן של ראיות 'דלות' להוכחת יסודות העבירה המיוחסת לנאשם: 'כפי שנקבע בע"פ 405/80 בעקבות ע"פ 28/49 וע"פ 732/76, הרי כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכחת יסודותיה של העבירה.. ודי במערכת ראיות ראשונית"**

5. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה, לפיה יש לדחות את הבקשה וזאת מהטעמים הבאים.

6. ראשית, יש ממש בטענת המאשימה, לפיה ההגנה שינתה טעמיה לקראת סוף פרשת התביעה.

בתאריך 13.1.119 התקיימה הקראה, במהלכה ההגנה כפרה אך ורק בחוקיות החיפוש וביסוד הנפשי (עמ' 5 ש' 13-10 לפרוטוקול). בהתאם, זומנו עדי התביעה מס' 1-3 ולא זומן האגרופ (מס' 4 ברשימת עדי התביעה), והתיק

נקבע לשמיעת ראיות לתאריך 31.3.19.

לציין, שההגנה אף בדקה את האגרון, ובשום שלב עד למועד שמיעת הראיות לא בקשה להוסיף על כפירתה (עמ' 27 ש' 22 לפרוטוקול).

במועד שמיעת הראיות הוגשה בין היתר תמונת האגרון (ת/2) ובמעמד זה ההגנה ציינה מפורשות שהיא אינה מתנגדת להגשתה, ולא עמדה על הגשת האגרון עצמו (עמ' 7 ש' 6-7 לפרוטוקול).

רק לקראת סיום פרשת התביעה, ובתגובה להערת בית המשפט, לפיה ההגנה לא כפרה בשרשרת המוצג, כפרה ההגנה גם ב"שרשרת המוצג", וגם בשלב זה לא עמדה על הגשת האגרון.

בנסיבות אלו יש ממש בטענת המאשימה, לפיה ההגנה שינתה טעמיה והפתיעה את התביעה. יודגש, כי הכפירה בשרשרת המוצג אינה מחייבת לטעמי את המאשימה בהגשת האגרון עצמו, לאחר שהוגשה תמונתו בהסכמת ההגנה, ומבלי שהאחרונה תעמוד על הגשת האגרון עצמו.

לטעמי, די בנסיבות המפורטות לעיל כדי לדחות את טענת ההגנה.

7. שנית, מכלול הראיות בתיק מלמד לפחות לכאורה, שהאגרון בתמונה ת/2 הוא האגרון שנתפס ברכבו של הנאשם. מדוחות הפעולה ת/7, ת/8 ו-ת/9 עולה, שבמהלך חיפוש ברכבו של הנאשם נתפס האגרון ובהמשך הועבר ליחידת החקירות. במסגרת חקירת הנאשם במשטרה, החוקרת רס"ר מורן לובטין הציגה לו את האגרון, והוא אישר, שמדובר באגרון שהיה מצוי בחזקתו (ת/1 ש' 15-20). מכאן, שגם אם בדוחות הפעולה ת/7-ת/9 לא צוין שם החוקרת אליה הועבר האגרון, הנאשם אישר שמדובר באגרון שנתפס ברכבו.

החוקרת אשר גבתה את הודעת הנאשם, היא זו שצילמה את האגרון שבתמונה ת/2 וחתמה בתחתית הצילום. לציין, שהחוקרת לא נשאלה בחקירתה הנגדית שאלות הקשורות בשרשרת המוצג, ולא נטען בפניה, שהאגרון שהוצג לנאשם בחקירתו אינו האגרון, שנתפס ברכבו או האגרון שבתמונה.

לסיכום

8. במכלול הנסיבות אני קובע, שהמאשימה הוכיחה, ולו לכאורה, את עובדות כתב האישום לרבות "שרשרת המוצג".

9. בהתאם איני מקבל את טענת ההגנה, לפיה הנאשם אינו מחויב להשיב לאשמה.

10. ההגנה תודיע בתוך 14 יום אם היא עומדת על הגשת האגרוף, שאז יוזמן המוצג.

ככל שההגנה סבורה, שהגשת האגרוף מחייבת את חזרתו של מי מהעדים לדוכן לצורך השלמת חקירתו הנגדית, תגיש בקשה מתאימה ואחליט בה.

11. להודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אייר תשע"ט, 30 מאי 2019, בהעדר הצדדים.